

סמך 1 חלק 2.

סמך 1

מוכירות הממשלה

פרוטוקול
ישיבת הועדה להתיישבות המשותפת לממשלה
ולהסתדרות הציונית העולמית

יום ד', כ"ח בתשרי התשמ"ד - 5.10.83

נכחו: חברי הועדה - השרים: י. נאמן - יו"ר, ד. לוי, מ. צפורי

נציגי ההסתדרות הציונית: מ. דרובלס, ר. ויץ, א. תבין

נעדרו: חברי הועדה - השרים: י. ארידור, מ. ארנס, ז. המר, מ. נסים

נציגי ההסתדרות הציונית: א. אביחי, ע. לוינסקי, מ. ריבלין, א. שפירא

מ. דקל	- סגן שר החקלאות לענייני התיישבות
ח"כ ח. פורת	-
פ. אלבק	- משרד המשפטים
מ. ארן	- משרד ראש-הממשלה
א. בוכמן	- משרד האוצר
א. בן-אבו	- לשכת סגן ראש-הממשלה ושר הבינוי והשיכון
ז. בן-יוסף	- הסוכנות היהודית
ז. ברקאי	- משרד הבינוי והשיכון
ע. גורן	- משרד הבינוי והשיכון
ט. גיל	- משרד הבינוי והשיכון
ת. גריזים	- המנהל הכללי, משרד המדע והפיתוח
י. דקל	- הסוכנות היהודית
ר. חקלאי	- משרד האוצר
ר. טובי	- משרד החקלאות
ש. יהלום	- משרד החינוך והתרבות
ד. לב	- לשכת שר המדע והפיתוח
י. מרגלית	- משרד הבינוי והשיכון
אל"מ ד. סתו	- משרד הבטחון
א. עטייה	- משרד התעשייה והמסחר
א. פרחן	- משרד המדע והפיתוח
ח. צבן	- הקרן הקימת לישראל
א. צור	- לשכת סגן שר החקלאות לענייני התיישבות

א. שבות

בפרוטוקול זה 48 דפים.

סמך 1
1-15
15-36
36-42

- א. שבות
י. שמיר
- משרד המדע והפיתוח
- מנהל מינהל מקרקעי ישראל
א. ליסנסקי - מזכיר הועדה

סדר היום:	הת/80	איזרוח מאחזים:-	א.א.י.
		א. אלישע	
		ב. צורית	
		ג. מיצד	
		ד. יצהר	
		ה. גינת	
		ו. ברוש	
	הת/81	צופים:- יישוב עירוני	א.א.י. 17
	הת/82	קדומים ג':- יישוב קהילתי	א.א.י. 22
	הת/83	התיישבות בערבה:- הודעת ראש המחלקה להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית בענין מצפה שחרות ומצפה שיטים	א.א.י. 25
	הת/84	המשך ההתיישבות בגליל	א.א.י. 25
	הת/85	היישוב היהודי בחברון	א.א.י. 39
	הת/86	מצפה נטופה:- הודעה בדבר עליה על הקרקע	א.א.י. 39
	הת/87	ההתיישבות בגליל על-ידי גרעיני עולים:- בדיקת הכוונה להקמתם של - א. פי-נר (אביטן א') ב. הר חלוץ ג. עילוט ב' ד. אבטליון (הררית ב')	א.א.י. 25

הת/80. איזרוח מאחזים : - א) אלישע ב) צורית ג) מיצד ד) יצהר ה) גינת ו)

ברוש

השר י. באמן:

אני שמח לפתוח את הישיבה. אני מתכוון היום ללכת בסדר כזה: נתחיל עם המאחזים ולמרות שאני מבין, שיש גם תיאום לגבי ההיאחזויות, אך מאחר שעד לפני שעה חשבתי, שיש עוד בעיות, אז נחליט עוד אם נספיל גם בהן היום, או שנעביר זאת לישיבה הבאה. את נושא הגליל אדחה, כי נתבקשתי לא להעלותו.

השר מ. ציפורי:

מדוע לא להעלותו?

השר י. באמן:

משרד הכינוי ביקש לקיים עוד התיעצויות, לפני

שאנו מעלים זאת.

מר מ. דרובלס:

אני מבקש להעלות זאת לסדר היום.

השר י. באמן:

כשנגיע לזה - נראה.

מר ר. ויץ:

אני תומך בעמיתי.

השר י. באמן:

בושא המאחזים מתייחס, למעשה, להחלטה שקיבלנו לפני שתי ישיבות, שבה מינינו ועדת מישנה, אד-הוק, ואני מבין, שיהודה דקל מתכוון להציג את תוצאות עבודתה.

מר י. דקל:

הועדה הרחיבה את תחום דיוניה גם על הלאחזיות ואנו בעד שתהיה כאן גם התיחסות לגבי הלאחזיות, כי ההקשר הוא הקשר דומה.

אני חייב להקדים הערה. המלצות הועדה צריכות לעמוד בשני מבחנים נוספים.

השר מ. ציפורי:

קודם כל, אישור הועדה.

מר י. דקל:

גם ההחלטה שתהיה כאן צריכה לעמוד בשני מבחנים: אחד, האפשרויות התקציביות; שניים, תיאום מדוקדק של התכנון עם משרד הבינוי וחטיבת ההתישבות.

(מראה על המפה) - אני רוצה להציג ששה מאחזים ואלך מצפון לדרום. מאחז ראשון הוא גינת, ששמו המקורי הוא נחל-גת. מאחז זה נמצא 3 ק"מ צפון-מערב לג'נין, על קרקע שהיא בבעלות המדינה. בגינת, כמות הקרקע העומדת לרשותנו היא קטנה מאד וגם מה שיש הוא יער וכרגע, במידה שיוצע תכנון, הוא יוכל להיות מצומצם למדי. למרות זאת, במה שקשור עם כל מערך צפון, שומרון, מקום זה הוא חיוני והקמת ישוב אזרחי בו תהווה חוליה נוספת בהיערכות בצפון השומרון, בסביבות ג'נין.

הישוב השני הוא בתרונות, או מאחז ברוש, בבקעת

הירדן. אם אני מתייחס למאחז ברוש, אני רוצה, בעת ובעונה אחת, להתייחס לעוד מאחז אחד, שהוא מאחז אלישע, ליד יריחו, בהקשר הבא: ידוע ובמסר לוועדה על כך, שראש הממשלה, ביוזמת שר החקלאות המנוח, מינה ועדה, שתבדוק את בעיית בקעת הירדן. במסגרת ההמלצות שהוגשו לממשלה, הועדה דיברה על אזורות של האיחזורים הנתונים בבקעת הירדן לקראת הפיכתן לישובי קבע. ההמלצה שלנו מתייחסת כרגע לא לישום המלצות ועדת פוהורוליס, שעדיין לא אושרו בממשלה. מאחז זה נמצא באיזור, שבו לאחרונה נעשית פעולה מאד אינטנסיבית של הכשרת קרקעות בגאון הירדן ובמסגרת פיתוח כל הקרקעות האפשריות בבקעת הירדן, כבר מנסים להקצות את כמות הקרקע, בהתאם להמלצת הועדה, בראשות פרופ' פוהורוליס.

המאחז השלישי הוא יצהר, הנמצא 4 ק"מ דרום-מערב

לברכה. זה ישוב, שיהיה בתוך המערך של שכם ודרומה והוא צריך להיות חוליה, המקשרת את ישובי גב ההר עם ישובי מערב השומרון.

מאחז רביעי הוא אלישע, שאותו כבר הזכרתי. מאחז

זה נמצא בצפון-מזרח יריחו, בשולי משבצת קרקע גדולה, שתוכל לעמוד לרשות ישוב זה - וזאת, שוב במסגרת הניתוחים וההמלצות שנעשו בוועדת פוהורוליס.

מאחז חמישי הוא צורית, מדרום-מערב לגוש עציון.

מאחז זה נמצא מזרחית לעדולם - והיה מי שהציע לקרוא לו מזרח עדולם. זהו מקום לישוב קהילתי, שיהווה את הרצף של הקשר בהרחבת השטח שבין גוש עציון ואיזור עדולם.

מאחז ששי הוא מיצד, הנמצא על הר קנוב, באיזור

הדרום-מזרחי של גוש עציון והוא מצטרף לקבוצת ישובים, שקראנו להם בשעתו "ישובי תקוע": תקוע, אל-דוד, מעלה עמוס ומיצד הוא הישוב הרביעי שבחבורה.

השר י. גאמן:

למעשה, פעם אחת מופיעה החלטה לגבי גינת.

מר י. דקל:

גינת, שאלה התיחסה בשעתו ההחלטה, היתה המקום

שנקרא "גנים". מקור השיבוש הוא בשימוש הכפול של השם "גינת".

גב' פ. אלבק:

אני רוצה להתייחס לכל אחד מהמאחזים בנפרד. ברוש

הוא באדמת מדינה, אין בעיה ואפשר לאזרח. גינת - לא בדקנו ולכן, אי אפשר לקב.

היום החלטה לאזרח. אלישע - קיבלתי שלשום את החומר, יש בעיות משפטיות. אני

יכולה לבדוק ולישיבה הבאה אביא מסקנות.

השר י. גאמן:

האם הספקות הם בקנה מידה כזה, שכדאי לעכב את כל

ההחלטה, או שאפשר לקבל החלטה, בכפוף לבדיקה שלך?

גב' פ. אלבק:

לגבי אלישע - אם אתם רואים את המפה, שתלויה על

הלוח, יש שטח גדול מקווקו אלכסונית כירוק. אם זה בתוך שטח זה, אז זה בסדר,

כי זו אדמת מדינה. אך המאחז היום אינו שם ולכן קיימת בעיה.

השר י. גאמן:

אנו יכולים לקבוע, שמאשרים את המאחז באדמות

המדינה.

גב' פ. אלבק:

אם תיכתב בגוף ההחלטה, שמאשרים ישוב אזרחי
במקום מאחז אלישע, לא במקום שבו המאחז, אז זה בסדר.

השר מ. ציפורי:

אפשר לכתוב: באיזור שיהיה ממוקם על אדמות

המדינה.

גב' פ. אלבק:

לא, כל המקום שבו אלישע נמצא היום הוא אדמות
מדינה, אך עם מגבלות משפטיות.

סגן השר מ. דקל:

מהן המגבלות המשפטיות, אם מותר לוועדה לדעת?

גב' פ. אלבק:

היות ואני קיבלתי את המיקום של כל המאחזים האלה
לראשונה שלשום בצהרים, למרות שאני מבקשת זאת 10 ימים, אז מתוך ה-12 שקיבלתי,
הספקתי לגמור סופית 8-9 וישנם עוד 3, שלא גמרתי סופית.

סגן השר מ. דקל:

כשאומרים "מגבלות משפטיות", פירוש הדבר,
שיודעים למה מתייחסים. כי אי אפשר להגיד "מגבלות משפטיות" ואחר כך להסביר,
שהדברים עדיין לא נבדקו.

גב' פ. אלבק:

לא אמרתי שלא בדקתי, אלא אמרתי, שלא הספקתי לסיים בדיקה. אני מבקשת לסדר, שלהבא יעבירו לנו חומר בזמן סביר לבדיקה לפני הישיבה, כדי שנוכל לחוות דעה בישיבה.

לגופו של ענין, מבדיקה לילית, על פני הדברים, מתברר שאלה דברים הרשומים בטאבו ע"ש המדינה, עם הערות ויש מגבלות כתוצאה מההערות.

לעומת זאת, השטח המקווקו רשום על שם המדינה, ללא הערות וללא מגבלות מבחינת השימוש. אך היות וכבר קיים הוויכוח, היכן כן והיכן לא, הרי שאם יכתב במפורש בהחלטה, שהמיקום יהיה בתוך השטח, שזומן בזיות הדעת שלי מס' 15/1390/67, מ-24 במאי 1981, אז זה בסדר, שם אפשר להקים ישוב. אפשרות שניה היא לדחות את קבלת ההחלטה לשבועיים.

השר י. גאמן:

מראים לי, שנתקלה כבר החלטה על אלישע, ע"י ועדת השרים להתישבות, ב-14 בפברואר 1982. בסוגריים כתוב "מעלה מלוחים".

מר י. דקל:

זה שוב משהו אחר. זהו ישוב צפוני, שידוע עכשו בשם "ירותם".

השר י. גאמן:

אני מציע, שיעודכנו השמות.

סגן רה"מ ד. לוי:

כדי להקל, אני מציע, שלגבי אזורי של האחזויות, אנו ננהג כפי שנהגנו בעבר וכפי שמצויין גם בהמלצת שר הבטחון, שבעקרון אנו מאשרים, בכפוף לבדיקות, כי הבעיה אינה רק זו שפליאה מעלה וכבר היו דברים מעולם, שכל הגורמים המטפלים, לאחר מכן, בוכחים לדעת, שמבחינת הקובספציה והעתיד, אי אפשר לאזור האחזות. היו מקרים שקיבלנו החלטה ונאלצנו לבטלה. לכן, לא בכדי בא הניסוח הזהיר.

אני חושב, שאם נקבל זאת, אנו בעצם מדלגים על בעיות, שלא כאן המקום לפתור אותן, אלא לאחר שתיעשה כל הבדיקה מכל ההיבטים.

גב' פ. אלבק:

במשך זמן ניכר היה מקובל הניסוח בהחלטות, שמאשרים בכפוף לחוות דעת של מנהלת המחלקה האזרחית של פרקליטות המדינה. מבחינתי, זה בהחלט בסדר. כלומר, אם אחר כך חוות הדעת אומרת, שבמקום זה אין להקים ישוב, אז באמת המסקנה היא, שלא להקים שם ישוב; ולא שיגידו, שזה לא חשוב, כי כבר נתקבלה החלטה והיא המחייבת. אז הניסוח צריך להיות חד-משמעי, שהחלטה תלויה בזה, שבאמת יתקבל אישור חיובי, כמובן של משרד הבינוי וגם שלי.

סגן רה"מ ד. לוי:

שינוי בנוהג שהיה אני הצעתי וזה נתקבל על דעת כל הועדה ואינני מדבר עכשו בניגוד למה שהצעתי. אלא שלגבי האחזויות, הגישה היא אחרת, כי אנו לא ניגשים כבר לביצוע. מאחר והדבר הוא עקרוני עכשו, אזור, אנו מקבלים את העקרון. בצדק את אומרת, שענין הבדיקה לא צריך להיות רק מס שפתיים, אלא מעשית באמת צריך לבדוק ולקבל את חוות הדעת של כל הגורמים, האם ניתן במקום הזה להקים את הישוב בהיבט ובצורה שבה הוצג, או אי אפשר. היו זמנים שגם החטיבה באה ואמרה: כאן אי אפשר לאזור ולהקים ישוב.

בהתאם לבדיקות אלה, באה גם הבדיקה של פליאה,

ביחד.

לכן, הייתי מציע לאשר עקרונית את האזרוח, בכפוף

לבדיקה של כל הגורמים, לרבות של גב' פליאה, שאינני רואה אותה "אקסטרטוראלית" בענין הזה.

גב' פ. אלבק:

ברור, שאני אחד מכל הגורמים, אך צריך להיות

ברור, שזה כפוף לחוות הדעת המשפטית שלנו.

דוקא לגבי המאחזים, יש לזה חשיבות מבחינה

משפטית, כי מוציאים צווי תפיסה לצרכים צבאיים וכולם זוכרים שאת בג"צ אלון מורה הפסדנו, בדיוק על הנימוק הזה, שהיוזמה באה מועדת שרים להתישבות.

לכן, זה צריך להיות חד-משמעי, שהחלטה כפופה

לכך, שאם חוות הדעת לא תהיה חיובית, אז לא יוקם הישוב. זה צריך להיות כתוב בגוף ההחלטה.

השר י. גאמן:

אנו שומרים על כך, שכל ההחלטות שאנו מקבלים

נבדקות, אפילו, ע"י ועדת המעקב. אני מודה לך מאוד על הבדיקה שעשית, לגבי ההחלטות הקודמות, כדי שנדע היכן יש "זנבות", שאנו צריכים לקשור אותם. כך שאנו דואגים לכך, שלא נחזור על שגיאות העבר הרחוק.

מר ר. ויץ:

כזכור, כאשר הוצעה ההצעה ע"י השר לוי, אני
תמכתי בה, כי היה צריך לשמור על הסדר הטוב בקפדנות.

אני רק רוצה להיות בטוח, שמה שנאמר עכשו, לא
"מקדים את העגלה לסוסים"; כלומר, הבדיקות הללו צריכות להיעשות לפני שהענין בא
לדיון לשולחן זה. שולחן זה צריך לקבל את התוצאות, כי יש כמה החלטות, התלויות
בשיקולי דעת. אנחנו מדברים על אזרח.

על כן, אני מבין, שההצעה היא, שהבדיקה תיעשה
לפני שהדברים יבואו הנה. אם זה מובן, אני תומך תמיכה מלאה.

סגן רה"מ ד. לוי:

אני רוצה להבהיר. אם אנחנו רוצים לעשות מזה
בעיה, אז אפשר. אך ועדה זו צריכה, לאחר מכן, לקבוע מתי, איך ומה קודם למה
מבחינת הביצוע. אז אנו באים עם הבדיקות המושלמות.

אני לא חושב, שכאן מישהו רוצה ליצור מצב,
שאנחנו נהפוך דברים חוקיים ונעמוד בצרות, שאנו ניצור אותן. לכן, ברגע שאנו
נבוא הנה, אז כל דבר יבדק, לרבות ההיבט המשפטי לגבי הקרקע. אנו יושבים
עכשו על ביצוע ומה קודם למה מבחינת הישובים האלה, שאנו מאזרחים אותם.

לכן, אני מציע לקבל את העקרון. הבדיקה תיעשה
בד בבד עם כל הגורמים, לרבות עם גב' פליאה אלבק.

מר ר. ויצ:

אני מציע לקבל את זה.

מר ח. פורת:

הנקודות המוצעות כאן אינן נמצאות במקום, שלגביו לא היתה התייחסות, מנקודת מבט של קרקעות מדינה, כי אחרת לא היה הגיון להביא איזה שהוא מקום תיאורטי ולהגיד, שאחר כך יתחילו בכל הבדיקות. לגבי הרוב המכריע של המקומות שמוצעים, נעשתה בדיקה מוקדמת - יכול להיות, שלגבי חלק, לא עד הסוף - ויש בסיס לאזרוח על יסוד האדמות. אנו שוחחנו בעניין זה גם עם פליאה וגם עם מערכת הכטחון.

הניסוח, שהדבר צריך להיות בתיאום לגבי הנושא הקרקעי, הוא נכון, אך מן הדין להדגיש, שאין עוסקים כאן במקומות, שלגביהם אין כל בסיס קרקעי. כי אם אכן יש מקום, שלגביו אין בסיס קרקעי, אז מוטב את המקום הספציפי הזה לדחות. אך הרוב המכריע של המקומות המוצעים כאן, הם מקומות, שלגביהם נעשתה בדיקה.

השר י. גאמן:

אנחנו מייבנו, לפני שתי ישיבות, ועדה כדי שהיא תעשה, קודם כל, את הבדיקה הפרלמנטרית הזאת. אחרת, היינו מקבלים היום רשימה של 20 ולא של 6. ועדה זו בדקה וראתה, שלפחות במבט ראשון, יש הגיון לגשת ליושבים אלה.

נוסח ההחלטה יאמר: לאשר עקרונית אזרוח המאחזים הבאים: ברוש, אלישע, צורית, מיצד, יצהר וגיבת. אין החלטה זו מחייבת אזרוח מיידית. כל מאחז יאוזרח לכשיגמרו כל ההליכים המחייבים, כגון: אדמות, גרעין אזרחי, תקצוב וכו'.

גב' פ. אלבק:

קודם כל, הועדה נחבקשה לבדוק זאת גם אתנו ולא

עשתה זאת אתי, למרות שבמינוי לוועדה זה היה כתוב.

יחד עם זאת, לפחות שניים מהמאחזים האלה תלויים

במקום, שיש לגביהם חוות דעת שלילית.

השר י. גאמן:

מהם שני המאחזים?

גב' פ. אלבק:

אלישע...

השר י. גאמן:

אך שמענו, שלידו יש אדמה אחרת. אז בוסוף:

מאשרים בנצ' שיקבע בעתיד, בתוך אדמות המדינה.

גב' פ. אלבק:

לא בתוך אדמות מדינה. גם אלישע נמצא בתוך

אדמות המדינה, אך מבחינה משפטית, יש בעיה.

השר י. גאמן:

אבי מציע כך: המקום הסופי יקבע בגיאום עם

המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה.

לגבי עוד איזה ישוב יש בעיה?

גב' פ. אלבק:

מיצד הוא באדמה פרטית וצו תפיסה לצרכים צבאיים.

אפשר להעביר אותו ק"מ מזרחה, לתוך השטח שאושר בחוות הדעת שלבו.

השר י. גאמן:

נציין, שמיקום סופי יקבע בהתאם להמלצת המחלקה

האזרחית בפרקליטות המדינה.

גב' פ. אלבק:

אותו דבר לגבי אלישע וגינת, כי בסביבה על כל

פנים נמצא שטח.

השר י. גאמן:

אז נסכם לגבי כל הששה, שהמיקום הסופי יעשה

בתיאום עם המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה.

מר מ. דרובלס:

אני חושב, שאנו קצת סוטים מסמכיות הועדה.

יושבת כאן ועדה, שמביעה את רצונה, מבחינה מדינית, היכן להקים ישובים והיא

צריכה להיות באמנה לתפקידה.

יחד עם זאת, לוועדה יש סמכויות, שלפיהן היא

צריכה לפעול. ישנה החלטת ממשלה וכך גם אמרנו, שנקים ישובים אך ורק על אדמות

מדינה - וזה מחייב אותנו.

אני מצטער, שלא נעשה תיאום מוקדם - כנראה, שאי

אפשר היה לעשותו - אך להבא, יש להקפיד לעשות זאת. יחד עם זאת, רצונה של הועדה

היום לאשר הקמת אזורי של 6 ישובים. מתי יאוזרחו ישובים אלה - זו בעיה,

שלגביה נבוא בדברים עם הגורמים הנוגעים לכך. אני לא הייתי מציע, שיכתב בהצעה,

שלעת עתה לא נבצע. הגורמים הממונים על כך יבואו בדברים עם כל הצדדים הנוגעים

בדבר, בודאי עם הפרקליטות. כי לא נסטה מההחלטה ונקים ישוב, שלא על אדמות

מדינה.

לכן, אני מוכן לקבל הסתיגות אחת - בתיאום עם המחלקה האזרחית של פרקליטות המדינה. בואו לא נתחיל להסתבך בכל מיני פרוצדורות אחרות, כי זה יסבך אותנו. לכן, אני מציע להמשיך בהתאם לעקרונות הקיימים.

גב' פ. אלבק:

החלטת הממשלה היא, שהיועץ המשפטי לממשלה יקבע אם יש פגיעה בזכויות וכו'.

מר מ. דרובלס:

לא נקים אף ישוב, שסותר את ההחלטות שישנן.

היות והחטיבה צריכה לבצע את התכנון, אין דבר מקודש - חצי ק"מ שמאלה, או ק"מ ימינה. העקרון המחייב הוא להקים את הישוב על אדמות מדינה. נתאם ביחד היכן יש אדמות מדינה.

השר י. גאמן:

הנוסח יהיה מה שהקראתי קודם, פלוס: לגבי אלישע, מיצר וגילת - תעביר החטיבה להתישבות את הנ"צ. לוועדה כלומר, את הנ"צ. החטיבה להתישבות צריכה לתאם עם המחלקה האזרחית; והיה ולא יראה הנ"צ, אפשר יהיה כאן לפסול אותו.

מר מ. דרובלס:

מאשרים, באופן כללי, אזרוח ישובים אלה. אנחנו

נמציא את הנ"צ.

מר י. דקל:

אני מבקש, שתירשם בפרוטוקול הצהרתם של שני ראשי

המחלקה להתישבות.

השר מ. ציפורי:

ראשית, מה שהולך כאן, זו לא ישיבה של ועדה ולא

דיון. יש כאן הצעה ואנו יכולים להחליט, שבהתאם לכללים, הישובים מאושרים. אם

יש משהו מהכללים שלא יושלם, אותו ישוב לא יושלם אחר כך.

לפני כארבעה חודשים ישבנו וסיכמנו הליך. בהתאם

לאותו הליך, מינינו ועדה מכינה. הועדה המכינה הביאה הצעה ואם יש כמה דברים

טכניים, שצריך לסגור אותם, יסגרו. הועדה הממלכתית סיכמה את הנושא והגורמים

הטכניים ישלימו את הדברים. זה לא ענין, שאני צריך לכתוב, שפליאה אחראית, או

מישהו אחר אחראי. אין אף אחד אחראי - אנחנו אישרנו וזה הולך הלאה.

סגן השר מ. דקל:

אני מציע לקבל את הדברים כפי שאתה סיכמת ולא

לתת לאף אחד רשות דיבור. אחרת, לי יש הסתייגות גדולה מאוד מכל הסמבטיקה, שהגב'

אלבק משתמשת בה. כל מאחורי סמבטיקה זאת יש מהות ונדמה לי, שאנחנו מתחילים

לאבד את הכיוון של תפקידי ועדה זו.

יכול להיות, שצריך להגיע להחלטה, להשאיר הכל

לגב' פליאה אלבק ואז התהליך הטכני יהיה כאן. אך אינני מבקש רשות דיבור.

השר י. באמן:

כולנו חשבנו, שהועדה שהביאה זאת תעשה את

הכירור המוקדם. אם היא לא עשתה זאת, אז צריך לעשות זאת עתה.

אל"מ ד' סתו:

הועדה עשתה.

מר ר' ויץ:

אני רוצה לומר משהו לגופו של ענין. אני מתנגד עקרונית לאזרח גינת ויצהר, מסיבות דלקמן: אני סבור, שמדינת ישראל לא צריכה להקים ישובי קבע באיזורים, שבהם אנו עלולים להעמיד בסכנה את אופיה ודמותה של מדינת היהודים.

אני את תפקידי חייב למלא ואני ממלא אותו בוועדה

גדולה.

אני סבור, שאסור לעשות זאת, כי אנו מסכנים את

עתידנו בעובדות הללו.

אני כן תומך, תמיכה רבה, במיצר, ברוש ואלישע,

שבאים לחזק את החיץ הבטחוני של מדינת ישראל, לאורך בקעת הירדן.

(המשך הדברים רשמה מ.י.)

(עד כאן ז.ת. - מכאן מיתקה)

אני תומך בצורית, הקושרת את גוש עציון עם

עדולם, לפי התכנית המקורית, שתוכנה ושהיתה לי יד בה ואתה עד לכך. גורי את קו י

לקמת גוש עציון מתוך ידיעה ברורה, שהקשר של גוש-עציון לעדולם לא יכלל בתוך

תחומי מדינת-היהודים עוד מיעוט, המסכן את תדמיתה ועתידה.

אני מבקש, שדברים אלה יירשמו.

היו"ר השר י. גאמן:

הם יירשמו. האם גם בגלל זה אתה רוצה הצבעה?

פרופ' ר. וייץ:

לא. אני יודע שאני בודד בדעתי. אני גאמן לדברים, לא זזתי מהם וידוע יודע ויעיד עלי. אבל סדר צריך להיות בכל מקום.

היו"ר השר י. גאמן:

אני מבין, שאלה שאתה לא מתנגד להם, שניים מהם, כפי שאני מבין, בבקעת-הירדן ואני מבין שזה בסדר גמור.

פרופ' ר. וייץ:

אני נגד גינת ומיצד. הדברים ידועים. אני בעד חיזוק הקו הירוק וביצורו בעתיד. אני בעד חיזוק הקו ^{לש} צורך הירדן ואני בעד זה, שגוש-עציון יהפוך, בבוא היום, לתיקון-גבול. כדי לעשות זאת - צריך לחזק אותו ולקשור אותו עם עדולם. זו השקפת עולמי.

השר ד. לוי:

אנו צריכים לעסוק בשכנוע הדדי, לא תהיינה החלטות. לכן, אני מבקש: היה לו מה לומר ואמר ושיהיה בריא. עלינו להתקדם.

פרופ' ר. וייץ:

יבוא יום שלא תתקדמו, אבל זה לא שייך לענין. נחיה ונראה. אני מאחל לך ומאחל לי לחיות ולראות.

השר מ. ציפורי:

בשביל הפרוטוקול: הסבא של רענן, הלך לבנות את
רחובות, בין כל הכפרים הערביים, שהיו שם. היה זה ישוב קטן בין עקיר ובין
בית-דגון.

פרופ' ר. וילץ:

אל תפתח את כל העניין מחדש. אני לא מפקפק בשלך
ואתה אל תפקפק בשלי. תן לי ללכת בדרכי.

השר מ. ציפורי:

אני רק רציתי, שידעו כאן על כך.

הת/81. צופים:- יישוב עירוביהיו"ר השר י. גאמן:

אני מציע, שנעבור לסעיף הבא. נעבור להצעה,
הקשורה להחלטה מלפני שתי ישיבות, הועלתה הצעה להקים את הישוב צורף ואת הישוב
צופים.

אני מבין, שמר ברקאי מציג את הנושא.

מר ז. ברקאי:

בדקנו את הישוב הזה מכל הכיוונים וכן, לגבי
הקרקע. ג"צ של צופים - 1783/1510. המקום הקרוב ביותר הוא צוותא - אלפי-מנשה,
הנמצא במרחק 1.5 ק"מ בדרך האויר.

היזמים - לידר קומפני; הפוטנציאל - בין 1000 ל-1200 יחידות; כרגע מדובר על 300 יחידות, בתור שלב א'.

הבדיקה התייחסה יותר לאותם 300 דונם, שישנם כרגע, כשלב א'. מדובר על 260 יחידות חד-משפחתיות ו-60 יחידות דו-משפחתיות, פלוס איזה שהם מוסדות-ציבור.

עלות התשתית מוערכת, לשלב ראשון, ל-כ-300 משפחות, בסדר-גודל של כ-80 מיליון שקל, כאשר זה כולל בתוכו את הפתרון הנכון לכביש ולא הסדר-ביניים, שאינו רצוי. זה פותר גם את בעיות הביוב, כלומר: כביש, מים, חשמל, ביוב בתוך השטח. זה כולל ברכת-מים קטנה ודברים דומים.

החינוך, בשלבים שאינם סופיים לגמרי, אבל גבי-ילדים יינתנו בישובים המתאימים. אם מדובר באוכלוסייה דתית - זה יהיה בישובים דתיים; אם זו אוכלוסייה חילונית, זה לא יהיה בישוב דתי, אלא באחר. אבל אי-אפשר להסמיק זאת על כפר-סבא. התיאום נעשה, בעניין זה, עם משרד החינוך.

לגבי שרותים מוניציפליים, בשלב ראשון תתן זאת המועצה האזורית.

ההמלצה שלנו, שהתשתית בשטח, בישוב הזה, תוקם על-ידי היזמים עצמם.

השר ד. לוי:

זה נעשה כבר אתם, בהסכמתם.

גב' פליאה אלבק:

הקרקע נמצאת בהליכים בטאבו. כידוע, ישנה התנגדות של ערבי, שכנראה יהודים שלחו אותו להתנגד. אנו מקווים, שלמרות ההתנגדות - הם יצליחו להשיג את האישור. יכול להיות, שכתוצאה מזה יהיו שינויים בגבולות, אבל אני מציעה, שהקביעות הסופיות של משרד השיכון - מה ואיך לאשר לשוב זה, יהיה לאחר שתוגשנה המסקנות של הרישום בטאבו.

אני מבקשת שזה ייכתב בהחלטה, שמשרד השיכון יקבע סופית מה יעשו שם, אחרי שיתקבלו התוצאות של הרישום בטאבו, כאשר ידעו איזה שטח ישנו שם.

מר ש. יהלום:

זו פעם ראשונה, שאני שומע, שלא יהיו שם מבני-חינוך, בשלב הראשון של הבניה. מדובר ב-350 משפחות וזה אומר שני בתי ספר, אם לא למעלה מזה. לכן, אני מציע ומבקש שיינתן לי לבדוק זאת, כי היום, מונחות על שולחננו בעיות עם ישובים, שהוקמו ביזמה פרטית ובגלל זה, כאשר גיסו להרוויח עוד קרקעות ולמכור אותן - נתברר שכבר בשלב הראשון לא הוקצו קרקעות לבתי-ספר ומוסדות חינוך ועתה, מבקשים ההורים מאתנו לעשות זאת.

על כן, כל מה שאני מבקש, שיוקצו שטחים למוסדות-חינוך, גם אם אינם מוקמים בשלב א'.

מר ז. ברקאי:

בפרוגרמה שהגישו היזמים ישנה הקצאת-שטחים לבתי-ספר וגני-ילדים וכל מה שצריך. התכנון הסופי של הישוב יובא בפני המועצה לתכנון ובניה ושם ייבדק העניין שוב. לשכת התכנון בודקת את כל הדברים האלה ובלי זה - אינה מאשרת את התכניות.

אין ספק, שמקום שיגורו בו מעל ל-350 משפחות, יהיה צורך לתת חלק מאותם שרותי-חינוך, גם במקום עצמו. היום עדיין לא ברור הדבר, עד כמה זה חיוני ולכן, כרגע סוכם, שמקום שיש בו למעלה מ-150 משפחות - צריכות להיות בו כתות-גן. מקום שיש בו מעל 350 משפחות, צריך להיות בו גם מבנה של בית-ספר. בינתיים, הם יקבלו את השרותים במועצה האזורית.

מר מ. דרובלס:

יש לי שאלה: הוזכר כאן על-ידי מר ברקאי, שתיעשה בשטח התשתית של כביש, חשמל, ביוב ומים. בחלק השני נאמר, של-150 משפחות ייבנו כתות-גן ולשלוש מאות וחמשים משפחות ומעלה, ייבנה בית-ספר. איך הישוב הזה יתפקד מבחינת מבני-ציבור מינימליים, ראשוניים, עד ל-150 היחידות? זו שאלתי. מי יבנה את מבני-הציבור? כוונתי למבני-ציבור חיוניים והכרחיים, כמו מרפאה, גן לילדים, שאי-אפשר לקחתם לגן אזורי ומזכירות ושרותים מינימליים, כמו בית-כנסת, כל גם יהודים לא-דתיים צריכים שרות כזה ועוד מבני-ציבור אחרים.

אני מדבר על שרותי ציבור אלמנטריים, שגם קבוצה של 50 משתכנים ראשוניים צריכה אותם, כדי לתת חיים למקום, כאשר הוא מוקם.

מי יהיה אחראי על כך? מי יקים זאת? האם היזמים הפרטיים, או היזמה הציבורית תהיה אחראית על כך?

מר ז. ברקאי:

אני מקווה שמתי הבין, שגם התשתית הראשונה - אחראים לה היזמים. מעבר לשרותי מוסדות-ציבור, שגיתנים על ידי חוק והחוק היחיד חל על מוסדות-חינוך, את כל הדברים האלה הכנסתי ביתר פירוט וחייבנו לכתוב בחוזה בצורה מפורטת, אם זה ייעשה, או לאו, על ידי החברה.

לגבי מוסדות מוניציפליים, רק עכשיו גמרו יית
הטיפול באלפי-מנשה. יש איזה שהוא סידור לתת שרות מוניציפלי מקומי, על-ידי ועד
שיוקם במקום, שיקבל שרותים במוצעה האזורית. ישנו ועד ציבורי, שמחלק את
המקומות בבתי-הספר וזה מוסדר עם משרד הפנים.

דברים אלה יוסדרו במשך הזמן. עד שיוקם הישוב -
יסודרו הדברים המינימליים הללו. לגבי שאר המוסדות, או שיהיו, או שלא יהיו. הם
יהיו לפי הנוהלים המקובלים. אם יהיה כסף, אם יתרמו לכך - יוכלו להקים
בית-כנסת. אם היזם יחליט, שזה הדבר החשוב שהוא עושה - הוא יקים זאת.

אני יודע, שישנם יזמים רבים, שמתכננים היום
הקמת ברכות-שחיה במקום ועוד דברים, שהם יהיו כחלק מהפעולות שעושים הם לטובת
הישוב.

ישנו תקציב במדינה לצורך הקמת גני-ילדים. לגבי
בריכת-שחיה, או שרותים אחרים - להוציא שרותים מוניציפליים מקומיים - יש דרכים
מקובלות להשיג זאת. לא משוריינן שום תקציב לבושה זה וזה הובהר.

סגן רה"מ ד. לוי:

אינני מבין מדוע מקשים אנו על עצמנו: מה פירוש
לשריין תקציבים, או לא? אנחנו חתרנו לגישה האומרת, שאם ישנה אפשרות להקים
ישובים באמצעות יזמים, שכדאי להם לעשות זאת, זה ייעשה במירב התיאום על כל
המוסדות המטפלים בדבר. - הדברים הללו נעשו, כאשר היזמים קבלו על עצמם את
הדבר. לכן, אינני מבין מדוע עלינו להקשות עתה על עצמנו, בדיון שאין לו שום
תכלית. כל הסידורים והתאומים נעשו כבר ועתה, צריך להתקדם.

פרופ' ר. וייץ:

רציתי לומר עוד כמה דברים ואני מוותר. אך אני רוצה לומר עוד דבר אחד: היות וזה, אמנם, מעבר לקו הירוק, אבל אינו מכניס ישוב ערבי לתחומי מדינת-ישראל, לתחומי מדינת-היהודים, כפי שאני הייתי רוצה שנכדי ונני יחיו בה, איני מתנגד להקמת הישוב.

השר מ. ציפורי:

מה עם הננינים?

פרופ' ר. וייץ:

יש לי בן בשם יחיעם וייץ והוא ידאג לננינים. אני מציע, שכל דור ידאג לשני דורות אחריו.

אינני מתנגד להקמת הישוב. זה ישוב עירוני, עם טבע עירוני ומחשבה עירונית. משרד השיכון, יש לו עבר ומומחים בענין זה, בדיוק כמו שלבו יש את שלבו. לכן, אני מציע לאשר זאת.

היו"ר השר י. גאמן:

אם כן, סיימנו את הדיון בסעיף הזה.

הת/82. קדומים ג'

נעבור לסעיף הבא: קדומים ג'.

מר מ. דקל:

קדומים, זה ישוב שאנו קוראים לו זמנית - קדומים

ג. זו יזמה של קבוצת אנשים חרדים, שהקימו אגודה להקמת הישוב. הגיוס נמצא מערבית לקדומים בתוך האזור שנקרא סיגדיאן, בין קדומים לצור-גתן וכביש טול-כרם. הנ"צ שלו - 183/160.

אנו מבקשים לרשום את ההודעה, כאשר ישוב זה

יצטרך לעבור את תהליך הבדיקה על-די משרד השיכון. אחרי כל הבדיקות - העניין יובא לאישור סופי, על-יד המשרד. הדבר נעשה, על-מנת שיוכלו להתחיל בתכנון.

זה ישוב קהילתי של אנשים, המוגדרים כאנשי

אגודת-ישראל. השטח העומד לרשותם הוא 750 דונם ועבר הכרזה.

פרופ' ר. וילץ:

מה גודל הגרעין?

מר מ. דקל:

זה יובא בשלב הבא, אחרי הבדיקות.

ח"כ חנן פורת:

למרות שאין שום ספק, שאני מצדד בהקמת הישוב

ואני חושב, שישנה חשיבות רבה לשילובו של אלמנט זה של הציבור במדינת ישראל והציבור החרדי בישוב מדינת-ישראל, כפי שנעשה בעמבואל, אני מרשה עלצמי להעיר הערה מקדימה:

כאשר צויין כאן "ישוב חרדי", בשאלת השאלה, אם

יש לדבר הזה הגדרה מדויקת. לא היינו רוצים, שיהיה ישוב, שיהיה מוגדר כישוב של מפלגה פלוגית או אלמונית ומי שאינו חבר-מפלגה, אינו יכול להתיישב שם.

אפילו בקיבוצים זה כבר איננו כך ועל אחת כמה וכמה - ביישובים פתוחים. אני חושב, שאנחנו צריכים להיזהר מאד מלטבוע חותם של הגדרה מפלגתית מדויקת, או של גוסס מסוים.

מר מ. דקל:

זה ישוב חרדי ואפשר להשמיט את המלים "אגודת ישראל". אתה יכול למחוק זאת.

ח"כ ח. פורת:

אם יהודי כמוני ירצה להתיישב במקום הזה, האם תהיה לו בעיה? על כן, במסגרת הצעה מוגדרת - הדבר צריך להיות מובהר.

סגן רה"מ ד. לוי:

מאחר ואיננו מקבלים היום החלטה והדברים מובאים רק לידיעת חברי-הועדה, כל הבדיקות והדברים האחרים שהועלו כאן, ייעשו ואז נוכל לבוא עם הצעה קונקרטית, שבה תשובות לכל השאלות, לרבות אלה שהועלו כאן. לכן, אבקש להתקדם.

גב' פליאה אלבק:

זה שטח שהוכרז כקרקע של המדינה ועדיין נמצא בערר, אך אני מגיחה, שבמסגרת הבדיקה של משרד השיכון, בדע מה השטח שיתקבל אחר הערר.

היו"ר השר י. באמן:

בסכם, שעקרונית, אנחנו מקבלים את הדברים ומבקשים ממשרד השיכון לעשות את הבדיקות הדרושות.

היו"ר השר י. גאמן:

בסדר-היום היה סעיף של דיון כללי מכין, בענין הגליל. נתבקשתי שלא לקיים את הדיון בסעיף זה ואני רוצה להורידו מסדר-היום.

הת/ 83. התישבות בערבה:- הודעת ראש המחלקה להתישבות של ההסתדרות הציונית העולמית בענין מצפה שחרית ומצפה שיטים

מר מ. דרובלס:

לפני כן, אבקש להודיע הודעה טכנית, בקשר לב"צ. באחת הישיבות האחרונות, הועדה אישרה הקמת שני מצפים בערבה. הוטל עלינו לתאם זאת עם גורמי צה"ל. תאמנו זאת בקשר לשניים מתוך השלושה. עתה, אני רוצה להודיע על שני ב"צ, שלא היו אז בידינו.

שחרית - הנ"צ של מצפה זה - 924/151;

שיטים - הנ"צ של מצפה זה - 955/151.

שני המקומות הללו תואמו עם כל הגורמים ובכוונתנו להקים בב"צ אלה את שני המצפים, לפי החלטת הועדה.

הת/ 84. המשך ההתישבות בגליל

לפני חודשים התקיים דיון בועדה המכובדת הזאת, בקשר לגליל. הוצע להקים מספר ישובים. המחלקה להתישבות עומדת בקשר עם שלושה גרעיני-עולים: אחד - בארה"ב; השני - בדרום אפריקה ואנגליה; השלישי - בדרום אמריקה, החל בכרזיל וגמור בוונצואלה.

בשלושת הקונטייננטים הללו ישנם יהודים, המעוניינים לעלות ארצה ולהתיישב בגליל. אנחנו מטפלים בקשר לגיבוש הגרעינים ואיגו יכולים להתקדם, היות ואין עדיין החלטה על הקמת אותם ישובים. עד עתה לא קבלה הועדה החלטה בענין זה.

לפני כחודשיים העלינו את הנושא והועדה רשמה לפניה את הודעת המחלקה להתישבות ואמרו, שבישיבה הקרובה - בדון על הצעות המחלקה. מאז עברו כבר שתי ישיבות וזו השלישית. היות והועדה החליטה לדון על נושאי אותם הישובים, הנוגעים לעולים - אבקש, אדוני היו"ר, שהועדה תקיים דיון. ישנם עולים, שצריכים להבהיר להם את הכוונה ועלינו לדעת לאן פניהם מועדות.

היו"ר השר י. גאמן:

אתה מדבר לסדר, כי אני נתבקשתי לדחות ואמנם, רציתי לדחות את הדיון בנושא זה לישיבה אחרת. הדיון עצמו עדיין לא התחיל.

השר ד. לוי:

אנסה, בהודעה לסדר, להחזיר את עצמנו לסדר. אני מבקש לפעול על-פי אותו עקרון; אם רוצים אנו שהעבודה תיעשה, עלינו לתאם מראש את הדברים, על כל היבטיהם, עם כל הגורמים ולבוא עם עבודה מסוכמת, שנבדקה ברובה ושיש לגביה תיאום מכסימלי. זו הסיבה, שבגללה מבקשים אנו, שהדיון בענין זה לא יעסוק בזנבות, אלא יחדור לעומק הדברים, תוך ראייה כוללת ותיאום מכסימלי.

על כן, אני מציע, שכל גרעין שנמצא בקונטייננט זה או אחר, כל מה שנרצה לעשות אתו - יתואם אתנו. לא יכול להיות מצב, שיד אחת אינה יודעת מה עושה היד השניה. לא יכול להיות תכנון, שייכנס לתחום תכנון אחר, אנו צריכים לפעול בקו אחד, תוך התסיעות הדדית.

זו הסיבה, שבגללה מבקשים אנו, שכל הדיון בענין זה יתואם. אתן דוגמא: האם משהו חושב, שאנו נמשיך לחפש כל-מיני מקומות להשקעה אסטרטגית, כפי שאני קורא לה, בעוד בעית המצפים עומדת כאבן, שאין לה הופכין? אנחנו משלמים מס-שפתיים, כאשר בעיה זו גוברת ומחמירה. האם חושבים אנו, שהמצפים יהיו פעם ישובים, או המגמה היתה להקים רק איזה שומר, חומה ומגדל? זו השאלה. האם, כאשר יש גרעינים, אי-אפשר לשלב, במסגרת המצפים, גם עשייה משולבת?

יש בענין הזה הרבה מחשבה והרבה בעיות, שרק אנחנו נפתור אותן. הן לא תיפתרנה מעצמן.

לכן, אני מציע, שלפני שמקיימים אנו דיון, שייפגשו כל הגורמים הנוגעים בדבר, יקיימו ישיבת-עבודה לעומק ובוכל לבוא לוועדה עם דברים מסוכמים, כדי שבוכל לעבוד ולא לקבל כאן תיאורים, או הנחיות, שאין להן בסיס ושאינן אפשרות לקיימן.

פרופ' ר. וייץ:

באותה צורה, שלפיה שר השיכון נגע בנושא הסדר בלבד, גם אני חייב לומר משהו. קודם-כל, אני חוזר ומצהיר, בקשר לדרישה לסדר ולדיון כולל וגם להעלאת חילוקי-דעות, אם יש כאלה, שאני תומך בכל אלה תמיכה מלאה.

עם זאת, יש לי שתי הערות: לא הייתי בישיבה הקודמת, שבה הועלה הנושא הזה. אני לא הזכרתי וכן עמיתי, מתי ויהודה לא הזכירו, ששלושה מתוך ארבעת הישובים הללו, היו במסגרת הראשונית והועלו בישיבה, לא בראשותך, אלא עוד בתקופת אריק שרון, כאשר גורם חזק למדי, של שר השיכון - לא היה בוכח אז, באותה ישיבה. היו ויכוחים לגיטימיים לגבי שלושת הישובים הללו. הדבר גרשם בפירוש, בוועדה. על כן, המחלקה להתישבות, כאשר המשיכה לארגן

באקטיביות גרעיני-עולים, שהיו להם תנאים מסויימים משלהם, עשתה כזה-וכדין ולא עשתה שום דבר בניגוד לסדר הטוב. זה דבר ראשון.

אני מסכים בהחלט להערה לגבי המצפים. אין כל ספק, שצריך לתת על כך את הדעת ולסיים את הענין בצורה מתוכננת ומוסכמת. אני מסכים לזה במאה אחוז. אם בתוך התהליך הזה נשארו כמה שייריים, המחייבים שיפוץ - צריך לעשות זאת.

אני תומך בזה במאה אחוז, אבל לא הילתי רוצה, שבישיבה זו, בשל אי-הכנות טכניות, בזרע זרע של חרדה ופקפוק בלב שלושה גרעינים טובים, של משפחות צעירות טובות.

בענין זה עשה מחי מלאכה טובה בדרום-אמריקה; אני נפגשתי עכשיו עם הגרעין בארה"ב ולא הילתי רוצה, שבגלל דברים צדדיים ופגע בדבר, שהוא כה חשוב לכולנו.

על כן, אני מציע הצעה, שהצעתו של שר השיכון תתקבל, בתנאי, שזה יוגבל לשבועיים והענין יובא לישיבה הבאה של הועדה, כדי לסיים את הנושא הזה בצורה חיובית. אין לי ספק, שהענין ייבדק והבקשות של המחלקה להתישבות תימצאנה נכונות, קולעות וטובות. לי אין ספק בכך, משום שאני יוצא מתוך עמדה חזקה ולדעתי, אין מקום לפקפק בנושא זה. אני מוכן, לטובת הענין, לטובת ההכנה הטובה בין המוסדות, שנעשה כך, בתנאי שלא ניתן לענין להיסחף, כי זה עלול לפגוע בעיקר.

סגן רה"מ ד. לוי:

בעצם, אין ויכוח אלא על הזמן. לכן, אני מציע לא להגביל זאת בשבועיים, אלא שייאמר - בהקדם האפשרי.

פרופ' ר. וייץ:

לא, דוד, לא. אני לא מסכים.

סגן רה"מ ד. לוי:

בקבע, שזה יהיה בישיבה הבאה.

צריך לזכור, שאנחנו עומדים, בכל זאת, בפני שווע שכולו בתוך לטיפול מסויים. לכן, אני מציע, שישבו אנשים לאלתר ויכיבו את הנושא. אני רוצה לעכב זאת והענין יטופל בדחיפות, במגמה להביאו לישיבה הבאה. חזקה עלי, שהיו"ר הזה, לא יתן ששיבות תתקיימנה אחת לשלושה חודשים.

היו"ר השר י. גאמן:

בדיוק כך.

סגן רה"מ ד. לוי:

לכן, נביא זאת לישיבה הבאה. בסדר?

מר מ. דקל:

לסדר: אני רוצה להוסיף לנאום זה דבר-מה. כפי שאמר סגן ראש-הממשלה, צריך להיות תיאום לגבי הישובים, שאותם רוצים להקים. צריך להביא את הדברים וגם את חילוקי הדעות, אם ישנם כאלה, בפני הוועדה, כדי להסדירם מוסדרים.

אני מציע לקיים דיון על הנושא הכולל. יש כאן שתי בעיות. יש בעיות של אותם מצפים ואיגבו מאושרים מכך ואני אומר זאת על דרך ההמעטה.

השאלה שחייבים אנו לשאול את עצמנו, אם בגופו למצפים, רוצים אנו להקים ישובים לא-תנועתיים באיזה מקום, באיזו מסגרת? אני מציע, שכל אחד יציג בדיון כאן, לא את האבי-מאמין, אלא את השקפתו לגבי הגליל. גם אם הכל יהיה מסוכם - תהיינה דעות עקרוניות.

השר מ. ציפורי:

אני רוצה לשאול שאלה ואולי גם להביע דעה. אני הבנתי, כאשר הקמנו את המצפים, שכל מצפה יהפוך להיות ישוב. לכן, אינני יודע על מה הסערה. יש לנו כארבעים מצפים, שחלק גדול מהם, בלשון-המעטה, לא הפך לישובים. אפשר למצוא ארבעים גרעינים ובדרך זו לישב את כל אחד מהמצפים האלה. כל זאת, בלי שנצטרך להתווכח כאן על החלטה בוספת.

בהמשך לדברי מיכאל, שיתכן שהדברים שאמר כאן נכנסים לסעיף "שונות" ובכל זאת, אני חושב, שהגליל שווה דיון מיוחד. לא רק, גיין המצפים עומד על הפרק, כי הגליל זה גם צפת ועוד כמה מקומות.

ישנו סעיף בוסף, שאנחנו, בתור הועדה הבינמוסדית להתישבות, חייבים גם עליו לקיים דיון עם משרד החקלאות, או משרד המסחר והתעשייה. כל הנושא של התשתית, החיים במקומות הללו, הינו די צולע: 1. בעדיפות לחקלאות; 2. בעדיפות לתעשייה וההכוונה. אנחנו יושבים כאן ודגים על עוד בקודה כאן, או שם. הנקודות העירוניות - גיחא, אבל כל נושא של תשתית החיים - בדרך כלל נעשה ביזמות פרטיות למיניהן. לכן, צריך להביא פעם לצוות זה, או לצוות מצומצם, את נושא ההתישבות החקלאית ולשתף בזה את משרד החקלאות ולדון בשאלה - היכן תיבנה עדיפות לחקלאות, ליצוא חקלאי.

היו"ר השר י. גאמן:

אני אדם מנומס ולכן - לא הפסקתי אותך. אני מבקש שתסתכלו על סדר היום של הישיבה היום. בסעיף ה' כתוב: "שיקולים להמשך ההתיישבות בגליל", כי זו בדיוק הבעיה.

חשבתי לקיים דיון כללי ועקרוני על מה שקורה במצפים. אנו תקועים שם עם מספר קטן של אנשים, התופסים שטחים גדולים, עם כל-מיני בעיות מסובכות, שקיימות שם בהקשר לזה.

יש מקום לדיון מעמיק על הפרגנות ואיך לבצע את הדברים. שני המשרדים שהזכרת מיוצגים כאן היטב. אחד - על-ידי סגן-שר; אחד על ידי יועץ השר לענייני יו"ש, שיושב אתנו כאן. לכן, בקיים דיון ואני מסכים וחושב, שאננו באמת יכולים לעשות זאת בישיבה הבאה של הועדה. אדאג, שהישיבה לא תתקיים באיחור ותכונס בהקדם.

אני וכולנו רואים את הדחיפות שבבעיה זו, כי יש כאן בעיה קונקרטית של אותן קבוצות, היוצרות בעיה גלובלית, כי הן משתרעות עד ונצואלה. לכן, ישנה הבעיה, של הציבור הזה, שבאמת מחכה לתשובה, כדי לעלות ארצה. ישנה בעיה כוללנית של הגליל ואנחנו מסובכים שם בעוד כמה דברים. ישנה בעיה היכן הממשלה צריכה באמת לתמוך והיכן אינה חייבת לתמוך. לפעמים, כאשר מתיישבים שני צעדים מנהריה ורוצים עזרה - גם זו שאלה, שצריך לתת לה תשובה.

לכן, בענין זה אנחנו צריכים להלים דיון. אני הגעתי למסקנה הזאת ולכן, כתבתי את סעיף ה' בסדר היום, כפי שכתבתי אותו.

אני מציע שבקיים את הדיון המכין כך, שכאשר גבוא לכאן - גבוא עם פחות חומר-רקע, שיהיה מספיק ברור ועם הצעות קונקרטיות. אני

אדאג, שהנושא הזה יוכן במהירות.

האם זה מספק אותך, רענן?

פרופ' ר. וייץ:

לא. אני רוצה שאלה היושבים סביב שולחן זה, המצב העכשווי יהיה בהיר וברור להם.

בוכחתי מדברייך, שיש כאן חוסר-בהירות גמור. כאשר הוקמו המצפים, שהמחלקה להתישבות תכננה אותם, היתה כוונה להקים מספר ביכר של ישובים חקלאיים והיו על-כך חילוקי-דעות גם בתוך המחלקה. יו"ר הועדה הבינמוסדית, שחלק ממנה זו גם ועדת השרים, סגן רה"מ ארליך, עליו השלום, עיכב את הדיון ובצדק. הוא ביקש לדון תחילה במינהל התכנון, על-מנת שהמוסד המוסמך לקבוע איזו חקלאות והיכן תהיה חקלאות - יקבע את שלו ורק אחר-כך אפשר יהיה לראות איזה מהמצפים יישארו חקלאיים, בין אם קיבוצים, או מושבים וכו' ואילו מהם לא יוכלו להיות חקלאיים, בשל שינוי הנסיבות של פיתוח החקלאות בארץ.

אני תמכתי בכך מאוד. עובדה, שהיה דיון ממצה ויסודי בוועדת התכנון ונתקבלו החלטות ברורות, אחרי שהושקעה בעניין עבודה גדולה. לא רציתי להעיד על עצמי, בעניין זה, אך אתה מאוחר מדי. על כל פנים, ביקשתי מהמזכירות להדפיס את החוברת של מינהל התכנון ואת כל ההחלטות ולהפיץ זאת בין חברי הועדה, כהכנה למחשבה על שלב ב' של המצפים, שצריך להגיע עתה. אני מסכים, שצריך לעשות זאת ושלא תהיינה כאן התנגשויות. האמת היא, שלמרבית המצפים יש תכניות ברורות. יש מספר מצפים, שנתקלו בקשיים, בשל השינוי מהיעד החקלאי, ללא-חקלאי. מכאן, שצריך להשקיע בעניין זה מחשבה נוספת. אני מסכים לכך.

אדוני, לגבי סדר-הדברים: אני מתנגד להסמכת

ההחלטה על ארבעת הישובים, ששלושה מהם מיועדים לעולים, לנושא הכבוד והחשוב של

המצפים. אם נעשה כך - לא נסיים את הענין ונמצא מכשילים עליה לישראל.

לא הייתי רוצה, שתהיה איפה ואיפה במהירות ובזריזות של קבלת וביצוע ההחלטות. הייתי בוכח קודם בהחלטות מהירות לגבי יו"ש ולא אמרתי דבר. התנגדתי לזה עקרונית ונתתי יד לדברים, שלא נבדקו בתכלית הדקדוק. תמכתי גם בהערות סגן ראש-הממשלה.

אבקש להפריד כאן את הדיון. אני מבקש החלטה ברורה לגבי ארבעת הישובים, ששלושה מהם - יש להם גרעינים עולים, לאלתר, ללא קשר עם הדיון על המצפים. אני מבקש, שהחלטה זו תוגבל בזמן, כי אנחנו חייבים כלפי אלה הרוצים לעלות ארצה. אני תומך בהחלט בדיון ממצה, עם הכנה מוקדמת ואני מציע שתהיה הכנה והכנה מוקדמת לגבי המצפים וכו'.

אני יכול לומר לך, דוד, שלדעתי - חילוקי-הדעות של העבר, לא יהיו היום, כיוון שנקבעו כאן דפוסים - היכן תהיה חקלאות והיכן לא תהיה חקלאות. אני הייתי בין אלה שתמכו, שלא להוסיף בישראל חקלאות כושלת.

על כן, אדוני היו"ר, אני מבקש כאן שתי החלטות:

א. החלטה על בדיקה מהירה של ארבעת הישובים, המוצעים על-ידי המלחקה, בוועדה המכינה, כשם שזה נעשה לגבי יו"ש;

ב. אבקש להפריד בין הדברים, אדוני היו"ר ולקבוע מועד לדיון הזה, כפי שהוצע קודם לכן ולדון בו וכן, מועד שני; אם אפשר לעשות זאת באותו הזמן - לא אתנגד, כמובן, אבל אין לקשור את הדברים יחד.

אומר לך מדוע: כולנו אנשים מעשיים מאד ויודעים את הדברים ואינני בטוח מה יקרה עם הממשלה...

סגן רה"מ ד. לוי:

אתה חושש, שממשלה אחרת לא תקיים את הדברים

האלה?

פרופ' ר. וייץ:

דוד, אני גוהג כך בבימוס, בכבוד, איוני ה'י"ר, אני הייתי רוצה, שההחלטה בנידון זה תיעשה עוד על-ידך. אינני יודע מה ילד יום בפוליטיקה. אני אומר דברים ברורים. לא הייתי רוצה, שויכוחים אחרים יפגעו בדבר, שהוא בפשטו - עליה לישראל של משפחות צעירות.

מר מ. דרובלס:

ביקשתי רשות הדיבור להצעה לסדר: כבוד שר התקשורת, אני מסכים בהחלט עם חלק גדול מהדברים של רענן. אינני מסכים לחלק אחד: הוא מכיר את הממשלות הקודמות וחושש שמא, חלילה וחס, המשטר יתחלף ועלולים שוב להקפיא את ההתישבות בגליל, כפי שהיה קודם לכן.

אך לא ביקשתי את רשות הדיבור כדי להעיר הערה זו. אני גאה, שבמשך חמש השנים האחרונות הוקמו 60 מוקדים בגליל. נכון הדבר, שהם עדיין אינם ישובים. אלה ששים מוקדים, שהם יתדות שתקענו. אלה ששים מקומות אור ובששים מקומות אלה יושבים אנשים. מטרת המצפים היתה נושא תפיסת השטח ובזה - השיגו את המטרה. עתה, עלינו ללכת הלאה, להמשיך. נכון, שחל שיבוי בקשר לצורות ההתישבות ושוב, אינן כפי שהיו קודם לכן. קודם לכן - הבניה היתה תקציבית. עתה הולכים אנו על רוב הבניה, שתיעשה ביזמה פרטית. ההתאמה והמעבר משיטה אחת לשניה - יש בה כמה קשיים וזה אינו מתקדם בצורה, שבה היינו רוצים שיתקדם.

את הבירור הזה יש לקיים עם כל הגורמים הנוגעים בדבר ולהוציא וללמוד את הלקחים ולהתאים את השיטות, כדי שאפשר יהיה להמשיך

ולהתקדם.

יחד עם זאת אני אומר, שעלינו להתברך ולהיות גאים במפעל ההתישבות הענק, שנעשה בגליל, שאין לו תקדים בהסטוריה הציונית. במשך תקופה כל-כך קצרה - הוקמו כל-כך הרבה ישובים.

דבר נוסף: היות והייתי שותף להצעה של הקמת המצפים והם הוצעו לוועדה זו באופן כולל, כמסגרת, אותם שלושה ישובים, שמציעים אנו עתה, לא אושרו עד עתה - רק מסיבה טכנית. אנחנו המשכנו לפעול בהתאם לאותו עקרון של של גיוס וגיבוש בשבילנו ההצעה היתה מאושרת. כשבדקנו את עצמנו, כי אנו מחוייבים לבדוק את עצמנו, האם ישנם בידינו הישובים, לפני שמבצעים אנו את הדברים בפועל - ראינו, שמסיבות טכניות, בין כל שאר המצפים - את המצפים האלה לא אישרה הוועדה.

עצרנו את הדברים ולפני כמה חודשים באנו בפני הוועדה, כדי לבקש ממנה את האישור. את הטיפול בעולים איגנו יכולים לעצור, כי אנו מצוים להמשיך ולטפל בהם. אי-אפשר לעצור צעד אחד קדימה, כל עוד ועדה זו לא אישרה את הדברים. על כן, הדיון על הגליל צריך להתקיים והוא יקויים. חקלאות בגליל אין ואין בענין זה בעיה. לעצורנו, ענין החקלאות בגליל נגמר, כי כל הרזרוואר החקלאי של קרקע ומים בגליל - נוצל. לכן, עלינו לחיות כיום בגליל, אך לא להכניס לשם עוד חקלאים. צריך שישבו בגליל יהודים ועלינו למצוא להם בחים, שיוכלו לשבת בהם.

לכן, אדוני היו"ר, אני מקבל את ההצעה שהוצעה כאן, שהדיון יתקיים בהקדם. אלא מבקש אני, שנפריד זאת לשניים: תחילה יהיה הדיון בקשר לאותם ישובים, שאנחנו מבקשים להקים; לאחר מכן - יתקיים הדיון הכולל, בקשר לגליל כולו. אחרת - לא נשיג את מטרתנו.

היו"ר השר י. גאמן:

נסכם: תהיה ישיבה מכינה, כדי לבדוק את הנושא ולהבטיח, שיהיה תיאום מלא לגבי הישובים, המוצעים כאן.

יחד עם זאת, יהיה איזה שהוא צוות, כולל אנשי המחלקה להתישבות, שיכין את הדיון הכולל, או מצע לדיון הכולל.

(מכאן - ל.ד.)

(עד כאן רשמה מ.י. מכאן ל.ד.)

סגן רה"מ ד. לוי:

אני מבקש לרדת מזה. לענין הזה יש היבטים רחבים מאוד, עמוקים, גם כלכליים, גם חברתיים. יוכן חומר. כל הגורמים המטפלים יתכנסו לישיבת עבודה ובוכל להגיש חומר לוועדה על כל ההיבטים שבדבר. לכן, מה שאני מציע הוא, שלאחר, יתכנסו כל הגורמים לדיון בענין הגליל.

השר מ. ציפורי:

בראשותו של היו"ר.

סגן רה"מ ד. לוי:

זה יבוא לוועדה. הרי לא נעשה משיבה זו תת ועדה, שהיו"ר יהיה יו"ר תת ועדה. יש אנשים מקצועיים, שעוסקים במלאכה, הם יכינו את החומר. יש מזכיר הוועדה, המקשר, החומר יועבר. אני, מצידו, אעשה את הכל כדי לסייע בעבודה הזאת, כמובן, ע"י כל אנשי המשרד העוסקים בכך. יקויים דיון אהקדם, נבחן גם את ענין הישובים. אין לי איזו שהיא עמדה.

מר ר. וייץ:

אני בטוח.

סגן רה"מ ד. לוי:

אתה בטוח. אני מפסיק כאן. תודה רבה.

מר ר. וייץ:

אני מסכים עם מה שאמרת. אני מציע, שאלה האחראים לעבודה - יוסי, מאיר, יהודה ופרופסור פרוהליס יקחו על עצמם להכין את עבודה.

סגן רה"מ ד. לוי:

במשרד יש עוד אנשים, שיצטרכו להתכנס ולדון בכך, כי יש היבטים עירוניים, יש היבטים כפריים.

השר י. גאמן:

הסיכום - תעשה הבדיקה הרגילה לגבי ארבעת הישובים האלה. ההצעה של ארבעת הישובים תבדק על-ידי כל הגורמים הצריכים לבדוק את זה, בעיקר משרד הבינוי והשיכון, לפי הנוהג המקובל לגבי ארבעה אלה והם יעברו לדיון, לאחר הבדיקה. אנו בקיים את הדיון הכולל לגבי כאן. אם תהיה בעיה של תאום, נתאם, אבל למעשה, יכינו אותו הגורמים שעוסקים בזה כל הזמן.

השר י. גאמן:

לשונות, יש לי עוד דבר שגוגע לגליל. אני רוצה להודיע רק, שישוב שהחלטנו עליו לפני מספר ישיבות - מצפה גטופה - שאושר לאיזרוח לפני כמה ישיבות, יעלה על הקרקע ב-18 לחודש. זה גרעין שמונה 70 משפחות, שתעלינה עכשיו. זה יקרה ב-18 לחודש.

מר מ. דרובלס:

יש במקום דיור לעד 12 משפחות, מקסימום, מעבר לזה, יצטרכו להכנס לבניה. הם מאכלסים את ההאחזות ולא יותר.

השר י. גאמן:

אני מודיע, שהם מזמינים לבוא בבוקר להתישבות שלהם.

הת/86. מצפה נטופה : - הודעה בדבר עליה על הקרקע

מר ר. וייץ:

יש לי הודעה לגבי נטופה. בדרך כלל, בישובים כפריים, אנו נוהגים, וזה מקובל על השולחן הזה מאז ומתמיד, לא לקבוע ישובים בודדים אלא גושים, כי אח"כ נתקלים, בלי סוף, בבעיות של חיגור.

הגרעין הזה, שאני מכיר אותו היטב, הוא גרעין טוב. אך הוא לא התחבר לתוך המסכת הזו של גיבוש גושי.

מר מ. דקל:

אתה יודע איפה הכשלון של המצפים? ההתחלה של הכשלון בתיזה.

מר ר. וייץ:

מיכאל, כשנגיע למצפים, נדבר על זה בצורה מסודרת. כאן עוסקים בשונות ואני חייב להעיר את ההערה, כדי שלא לגרום נזק לגרעין, שבדרך כלל, ביסודו, הוא גרעין טוב.

ענין השתייכותו של הגרעין - כי יש שם גוש
קיבוצים וגוש של איגוד המושבים וכו' - חייב להפתר בצורה מתאימה לתנאי מקום.
אני מבקש, שזה ירשם.

השר י. גאמן:

אני מודיע, שאנו לא עוסקים כאן בשיוך פוליטי או
אחר של גרעינים. אני רואה פסול בהודעה זאת.

מר מ. דרובלס:

אדוני היו"ר, אני רוצה להודיע הודעה לועדה -
המחלקה להתישבות בזהגת למלא רצונם של אנשים. זכותם של האנשים, של הגרעינים,
להשתייך למי שהם רוצים. רצונם, כבודם.

הת/85. הנישוב היהודי בחברון

השר י. גאמן:

רבותי, יש לי עוד, לשונות. יש בעיה ש' צורך
לתת מעמד פורמאלי, דומה מבחינת הזכויות של ישוב, לגוף, שלפי החוק הירדני, הוא
הועדה המוניציפאלית לבניהול בתי היהודים בחברון. יש בעיה, שלמי שמתישב בחברון
אין, בדרך כלל, זכויות של ישוב. מוניציפאלית, הם שייכים לעיריית חברון. בכל
זאת, מבחינת מתן נשק לאבטחה ודברים אחרים מסוג זה, חשוב מאוד לתת להם מעמד של
ישוב.

מר ר. וייץ:

זה לא שייך לועדה זו. זה שייך לועדת השרים

לעניני בטחון.

הגב' פ. אלבק:

מבחינה משפטית, כמובן, זה לא הולך, כי זה בתחום העירוני של עיריית חברון. אנו מטפלים כרגע בנושא של גבולות חברון, אבל לתת לזה מעמד של ישוב, בתוך העיר חברון, זה בלתי אפשרי.

השר י. גאמן:

מבחינת הזכויות לא מבחינה מוניציפאלית.

הגב' פ. אלבק:

יש שם רכז בטחון שוטף לטיפול בבעיות האלה. זה באמת שייך למערכת הבטחון. יש לנו עדיין קושי עם בעית ההתנגשות בין תחומי השיפוט של קרית ארבע ועיריית חברון, שנמצאים כרגע בחקירת המשטרה. כאן ג'ינור כמו ידינו, מחדש, התנגשויות, כשמבחינה משפטית, זה פשוט דבר שלא הולך.

השר י. גאמן:

רבותי, כאשר מדובר על זכויות, יש דברים שמקובלים היום, מבחינת זכויות של ישוב, כאשר יש לו מעמד כזה. איש לא גורע מעיריית חברון את מה ששייך לה. אנו גם לא יכולים לגרוע. אנחנו לא עוסקים בזה. אבל יש דברים מסוג נשק לאבטחה ודברים אחרים, שכאשר יש מעמד של ישוב, יש לו זכויות להם. כל זמן שאנו לא נותנים להם זכויות כזאת, אין להם, למעשה, את האפשרות לארגן את הדבר. אני מבין, שהגוף הזה, שהזכרתי אותו, קיבל כבר ממשרד הפנים, בעניינים אחרים, זכויות מסויימת.

הגב' פ. אלבק:

לנקודות ספציפיות, בדברים מסויימים, אפשר לראות מה הסידור שעושים. אבל מעמד של ישוב, אי אפשר לתת לו! דווקא בתחום המוניציפאלי, אי אפשר.

אשר לבשק, בין כה וכה לישובים לא בותנים בשק, אלא עושים סידורים. אז אפשר להגיע להסדר עם המערכת הצבאית שיהיה להם, לעבין זה. כן או לא.

מר מ. דקל:

זו עמותה, עמותה מוכרת ולה אתה לא צריך את הועדה. אתה יו"ר, תאשר את העמותה.

ח"כ ח. פורת:

אני רוצה, קודם כל, לומר, שהבעיה היא בעיה אמיתית. הפניה לכך נעשתה למערכת של משרד המדע והפיתוח ויו"ר ועדת השרים לענייני התישבות ע"י משרד הבטחון, בגלל שהיו כאן איזה שהן שאלות, שלא ניתן היה להתגבר עליהן בלי איזו שהיא החלטה על מעמד. הכוונה אינה להגדיר את המקום כישוב, כי ברור, שהמרקם הוא מרקם עירוני. אלא הוא בא לעבות תשובות הן של קשר עם משרד הפנים בהגדרת הטיפול במסגרת התישבותית והן לגבי כל נושא הבטחון.

אני רוצה להציע הצעה. מאחר והנושאים כשלעצמם מוסכמים, ישנה רק השאלה היורידית איך להגדיר את זה, אני מציע, שהועדה תבקש - לא הועדה צריכה לקבל את ההחלטה בעבין זה. גם לא מדובר פה על הצורך להגדיר הגדרה של ישוב, לא זו היתה ההצעה - ממשרד הבטחון, בתאום עם הגורמים המשיטיים, להציע את הפורמולה הנכונה שתאפשר את העבין.

מר מ. דקל:

הועדה תבקש מהיו"ר, שלקראת הישיבה הבאה, לאחר התייעצות, יביא זאת, על-דעת כל הגורמים.

סגן רה"מ ד. לוי:

יש בענין זה גופים סטוטוריים שמטפלים בתחום
אחריותם יש כמה שאלות, שבימים אלה, הן בעיצומו של טיפול. אני חושב, שכל דיון
כאן פשוט מזיק. אני אומר זאת בכאב. הועדה אינה יכולה לפנות. אל מי אנו
פונים? יש ממשלה. אנו לא גוף שהוא מחוץ לממשלה. ישנם שרי הבטחון, המשפטים
והפנים, שמופקדים על הענין. אם רוצים לטפל בסוגיה זו, יש לשבת עם אותם השרים.
שהשר יובל נאמן ישב איתם וימצא פתרון אשר יענה על הדרישה. כל נסיון שלנו לדון
בענין זה כאן הוא רק מזיק. אני אומר את הדברים בכאב. אחרת לא הייתי אומר
אותם. לכן, אני מציע, שנטפל בזה בתחום המיניסטריאלי.

השר י. נאמן:

אני אפגש איתם. טוב, תודה רבה.

הת/80 איזרוח מאחזים:-

- א. אלישע
- ב. צורית
- ג. מיצד
- ד. יצהר
- ה. גינת
- ו. ברוש

סגן שר החקלאות לענייני התיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים י. נאמן, מ. צפורי, ד. לוי;
ה"ה מ. דקל, י. דקל, ר. ויץ, ח. פורת, מ. דרובלס,
ד. סתו והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם בהסתמך על מדיניות הממשלה בנושאי
ההתיישבות, כפוף להחלטה מס. הת/51 של הועדה
להתיישבות מיום ו' באייר התשמ"ג (19.4.83) ובהמשך
להחלטות הועדה מס. הת/25 מיום ב' באייר התשמ"ב
(25.4.82) ומס. הת/78 מיום כ"ו באלול התשמ"ג (4.9.83):

א. לאשר עקרונית איזרוח המאחזים, כדלקמן:

(1) גינת

(א) היעוד - יישוב קהילתי

(ב) מיקום - בנ.צ.מ. 176/206 מערבית לג'נין

(ג) אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 250 משפחות.
בשלב א' יאוכלסו 40 משפחות.

(ד) תעסוקה - במקום ובאיזורי תעסוקה בגנים
(כשיוקם), עפולה ועירון ריחן.

(ה) מערכת איזורית - היישוב ישתייך למועצה
איזורית שומרון ויקבל במסגרת זו שירותי
חינוך ושאר שירותים ציבוריים
ומוניציפליים.

(2) יצהר

(א) היעוד - יישוב קהילתי

(ב) מיקום - בנ.צ.מ. 172/176 5 ק"מ מצפון
לתפוח;

(ג) אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 250 משפחות.
בשלב א' יאוכלסו 30 משפחות;

./תעסוקה

(ד) תעסוקה - תעסוקה עיקרית במקום ובאיזור
התעשייה של אריאל;

(ה) מערכת איזורית - היישוב ישתייך למועצה
האיזורית שומרון.

(3) מ י צ ד

(א) היעוד - יישוב קהילתי

(ב) מיקום - בנ.צ.מ. מס. 168/111, בדרום הר
כנוב, ממזרח לכפר הערבי סעיר, מצפון מזרח
לקרית ארבע;

(ג) אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 250 משפחות.
בשלב א' יאוכלסו 40 משפחות;

(ד) תעסוקה - באיזור התעשייה של קרית ארבע
ובשירותים ביישוב ובסביבה;

(ה) מערכת איזורית - היישוב ישתייך למועצה
האיזורית עציון, ויקבל במסגרת זו שירותים
איזוריים.

(4) א ל י ש ע

(א) מיקום - בנ.צ.מ. 195/142 3 ק"מ מערבית
ליריחו;

(ב) אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 60 משפחות.
בשלב א' יאוכלסו 30 משפחות;

(ג) תעסוקה - חקלאות;

(ד) מערכת איזורית - במסגרת המועצה המקומית
בקעת הירדן.

(5) צ ו ר י ת

(א) היעוד - יישוב קהילתי

(ב) מיקום - בנ.צ.מ. 156/115, 4 ק"מ דרום
מערבית לכפר עציון;

(ג) אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 250 משפחות.
בשלב א' יאוכלסו 40 משפחות;

./תעסוקה

(ד) תעסוקה - תעשייה ושירותים;

(ה) מערכת איזורית - במסגרת המועצה האיזורית
גוש עציון.

(6) בתרונות (ברוש)

(א) היעוד - יישוב חקלאי

(ב) מיקום - בנ.צ.מ. 201/191, 3 ק"מ דרומית
למחולה;

(ג) אוכלוסיה - היישוב יכלול 100 משפחות;

(ד) תעסוקה - ברובה חקלאות;

(ה) מערכת איזורית - במסגרת המועצה האיזורית
ערבות הירדן.

ב. בהמשך לעיל, ובנוסף לקביעת הנ.צ. לששת היישובים
כאמור - מיקומם הסופי ייעשה בתאום עם המחלקה
האזרחית בפרקליטות המדינה.

ג. 1) אין סעיף א' של החלטה זו מחייב איזרוח מידי
של המאחזים;

2) כל מאחז יאוכלס לכשיסתיימו ההליכים המחייבים
על פי החלטה מס. הת/51 א' הנ"ל לרבות ההיבט
המשפטי לגבי הקרקע;

ד. האחריות הכוללת לביצוע החלטה זו מוטלת על המחלקה
להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית.

צופים: - יישוב עירוני

הת/81

נציג משרד הבינוי והשיכון פותח.

בדיון משתתפים: השרים י. נאמן, ד. לוי ומ. צפורי;
ה"ה ז. ברקאי, ש. יהלום, מ. דרובלס, ר. ויץ
והגב' פ. אלבק.

./מחליטים

מ ח ל י ט י ם בהסתמך על מדיניות הממשלה בנושאי ההתיישבות ובהמשך להחלטה מס. הת/75 של הועדה להתיישבות מיום כ"ו באלול התשמ"ג (4.9.83), לאשר כדלקמן הקמתו של יישוב עירוני בשם צופים:-

א. מיקום - בנ.צ.מ. 1783/1510, כ- 3 ק"מ צפון מזרח לקלקיליה, על-יד הכפר ג' יוס.

ב. אוכלוסיה - היישוב מתוכנן ל- 1,200 - 1,000 יחידות דיור. בשלב א' יאוכלסו 300 יחידות דיור.

ג. יזמים - לידר קומפני.

ד. בנייה ותשתית - הבניה והתשתית תיעשה על-ידי היזמים עצמם.

ה. נושא הקרקע נמצא בהליכים בטאבו.

הת/82 קדומים ג': - יישוב קהילתי

סגן שר החקלאות לענייני התיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים י. נאמן, ד. לוי; ה"ה מ. דקל, ר. ויץ, ח. פורת והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם ההצעה להקים ישוב קהילתי בשם קדומים ג' (בנ.צ.מ. 160/183) תיבדק בהתאם להחלטה מס. הת/51 של הועדה להתיישבות מיום ו' באייר התשמ"ג (19.4.83) ותובא לדיון מפורט ולאישור בועדה להתיישבות.

הת/83 התיישבות בערבה:- הודעת ראש המחלקה להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית

ראש המחלקה להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית פותח.

מ ח ל י ט י ם בהמשך להחלטה מס. הת/70 של הועדה להתיישבות מיום כ"ו באלול התשמ"ג (4.9.83):- לרשום כדלקמן, את הודעות ראש המחלקה להתיישבות:-

./מצפה

- א. מצפה שחרות, יוקם בנ.צ.מ. 150/924.
- ב. מצפה שיטים יוקם בנ.צ.מ. 151/955.
- ג. בהתאם להחלטה מס. הת/70 הנ"ל, תואמו כל הנושאים הקשורים במצפים עם כל הגורמים הנוגעים בדבר.

המשך ההתיישבות בגליל

הת/84

ממלא-מקום יושב-ראש הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים מ. צפורי, י. נאמן, ד. לוי.

מ ח ל י ט י ם לקיים דיון כולל בענין ההתיישבות בגליל.

לקראת הדיון האמור - להטיל על צוות המורכב מכל הגורמים העוסקים בהתיישבות בגליל להכין בהקדם האפשרי את החומר הנוגע לענין.

היישוב היהודי בחברון

הת/85

ממלא-מקום יושב-ראש הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים י. נאמן, ד. לוי; ה"ה ח. פורת, ז. ברקאי והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם בזיקה להחלטה מס. 553 של הממשלה מיום ו' בניסן התש"ס (23.3.80): להטיל על ממלא-מקום יושב-ראש הועדה להתיישבות לפנות אל השרים הנוגעים בדבר על מנת למצוא פתרונות לבעיות שהתעוררו אצל המתיישבים בחברון, עקב העדר הכרה בהם - כמסגרת יישובית.

מצפה נטופה:- הודעה בדבר עליה על הקרקע

הת/86

ממלא מקום יושב-ראש הועדה להתיישבות מודיע כי גרעין מצפה נטופה יעלה על הקרקע ביום 18.10.83.

./בדיקת

התתיישבות בגליל על-ידי גרעיני עולים - בדיקת
הכוונה להקמתם של:-
א. פי-נר (אביסן א')
ב. הר חלוץ
ג. עילוט ב'
ד. אבטליון (הררית ב')

ראש המחלקה להתיישבות של ההסתדרות הציונית פותח.

בדיון משתתפים: השרים ד. לוי, י. נאמן, מ. צפורי;
ה"ה מ. דרובלס, ר. ויץ ומ. דקל.

מ ח ל י ט י ם ייעשו תאום עם כל הגורמים הנוגעים
בדבר ובדיקה לענין הקמתם של ארבעת היישובים המפורטים
להלן בהתאם להחלטה מס. הת/51 ב' של הועדה להתיישבות
מיום ו' באייר התשמ"ג (19.4.83), לרבות המחלקה האזרחית
בפרקליטות המדינה. ההצעה שתגובש בעקבות הבדיקות -
תובא לדיון בוועדה להתיישבות.

היישובים האמורים הם:-

- א. פי-נר (אביסן א')
- ב. הר חלוץ
- ג. עילוט ב'
- ד. אבטליון (הררית ב').

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת